

[Tørnæs]

del tekniske spørgsmål, som nok egner sig bedst til udvalgsarbejdet. Der står f.eks. i § 2, nr. 4, at man skal ophøre med al erhvervs-mæssig landbrugs- og gartnerivirksomhed. Og i bemærkningerne dertil er knyttet, at man så heller ikke skal have mulighed for vikarbejde eller maskinstationsvirksomhed. Vi vil gerne dyrke lidt i udvalget, hvordan disse ting skal fortolkes og forstås.

Vi er også interesseret i og optaget af, hvordan gartnerierne kan blive indpasset i denne lovgivning. Hvis § 3 skal forstås således, at den, der overtager jord, skal udvide med mindst 10 ha, bliver der efter vores opfattelse betydelige vanskeligheder for i hvert tilfælde visse gartnerivirksomheder, da der kunne være problemer med at leve op til denne grænse. Men det er alt sammen ting, som vi antager er af teknisk karakter, og som vi enten kan få gode svar på eller få ændret i en fornuftig retning.

Det andet formål, jeg nævnte, er efter vores opfattelse mindst lige så vigtigt, nemlig at denne lov kommer til at fremme strukturtilpasningen og strukturudviklingen i landbruget. Det er derfor helt afgørende, at lovens administration og tilrettelæggelse bliver af en sådan karakter, at det formål også tilgodeses. I den forbindelse skal der måske også ses på nogle spørgsmål vedrørende hovederhvervskriterier.

Jeg vil også gerne nævne, at der i lovforslaget er foreslået en ændring af landbrugsloven, således at den bliver bragt i overensstemmelse med loven om ophørsstøtte. Det har vi som sådan ingen kommentarer til, men vi lægger megen vægt på, at den strukturforbedring og -tilpasning, som denne lov her åbner mulighed for, ikke bliver ødelagt med en opstramning af den eksisterende landbrugslov. Vi mener, det er vigtigt, at landbrugsloven har så vide rammer og er indrettet på en sådan måde, at den ikke hindrer den strukturtilpasning, som er nødvendig.

Jeg vil i den sammenhæng erindre om, at landbrugsloven, som gælder nu, jo hviler på et bredt – i hvert fald relativt bredt – grundlag, nemlig et forlig, som er indgået mellem flere partier her i Folketinget, og hvoraf to nu er regeringspartier. Jeg går ud fra, at disse partier vil respektere et sådant forlig. Det er normalt ikke partier, som ynder at blive kritiseret for eller lægger op til forligsbrud, så vi går ud fra, at hvis der bliver tale om ændringer af land-

brugsloven, er det noget, som vil blive drøftet, og vi går også ud fra, at der ikke bliver foretaget ændringer, uden at forligspartierne er enige.

Med disse ord vil jeg annoncere en positiv udvalgsbehandling af dette lovforslag.

Birthe Hansen (SF):

Lovforslaget er jo en følge af det forlig, landbrugsministeren indgik i foråret 1993 med landbrugets organisationer, et forlig, som de enkelte medlemmer bestemt ikke var udelte begejstret for. Det er også et led i EF-reformen af den fælles landbrugspolitik fra maj 1992, men i modsætning til to andre rådsforordninger, som medlemsstaterne i den forbindelse var forpligtet til at gennemføre, er forordningen om støtte til førtidspensionering i landbruget frivillig.

Vi mener, at ministeren med lovforslaget vil indføre et princip, som ikke tidligere har været gældende, nemlig en pensionsalder på 55 år. Det er ikke, fordi vi har noget imod en nedre grænse på 55 år, og vi vil da også omgående, så snart det kan lade sig gøre, fremsætte et lovforslag om, at efterlønsalderen nedsættes til 55 år. Så er der ligesom lidt mere rimelighed i tingene. Vi skal jo ikke glemme, at vi i forvejen har en lov, der tillader selvstændige at forsikre sig, og eventuelle tidligere problemer, som jordbrugere kan have haft med hensyn til at gå på efterløn, må nu være ude af billedet, idet der her er tale om, at man simpelt hen ophører med sit jordbrug.

Så er der en ting til – der er egentlig en del – vi ikke er helt så begejstrede for. Vi bryder os nemlig heller ikke om, at der i § 3, stk. 2, kun er et krav om, at den jordbruger, der overtager jord, skal have udvidet sin bedrift med mindst 10 ha. I modsætning til den tidligere ordfører hr. Tørnæs ser vi meget gerne, at der indføres en maksimumsgrænse. Vi mener, at det har utrolig stor betydning i hvert fald for vores syn på den strukturudvikling, der skal finde sted inden for landbruget.

Til slut skal jeg nævne § 13, en paragraf, som i lovforslaget slet ikke er ledsaget af nogen som helst bemærkninger, og det kunne da ellers nok være tiltrængt, synes jeg. Det er igen et nyt princip. Herefter kan den efterlevende ægtefælle nemlig få ministerens tilladelse til at overtage støtteordningen. Det kan vi i hvert fald i øjeblikket slet ikke overskue konsekven-